

GMINA KŁOCZEW:

Kłoczew leży nad rzeką Okrzeją. Położony historycznie w dawnej ziemi stężyckiej, województwie sandomierskim. Gmina pokryta jest dużymi kompleksami stawów hodowlanych w Jagodnem i Rybakach. Ma ona charakter typowo rolniczy, urozmaicony dolinami i lasami oraz licznymi zbiornikami wodnymi. Posiada ofertę wypoczynku i rekreacji dla wędkarzy wraz z bazą rekreacyjno-hotelową w miejscowości Huta Zadybska. Godnymi zwiedzenia są:

1. zabytkowy kościół parafialny p. w. Św. Jana Chrzciciela w Kłoczewie,
2. zabytkowy dwór z XIX wieku w Jagodnem,
3. zespół dworsko-folwarczny Stare Zadybie.
4. Ośrodek wypoczynkowy w Hucie Zadybskiej.

GMINA NOWODWÓR:

Gmina Nowodwór obejmuje obszar powiatu ryckiego, sąsiadując z powiatem łukowskim. Obszar gminy bezpośrednio przylega do granic Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradolina Wieprza”. Główną rzeką przepływającą przez gminę jest rzeka Świnka, która ma swoje ujście do rzeki Wieprz. Największymi walorami przyrodniczo-krajobrazowymi gminy są kompleksy leśne. W Dolinie rzeki Świnka występują unikatowe gatunki roślin łąkowych, leśnych oraz liczne ptactwo, które objęte jest ochroną. W gminie Nowodwór warto zobaczyć zabytkowy młyn wodny z XIX wieku na rzece Śwince.

Godnymi zwiedzenia jest:

1. Młyn z ok. 1930 roku w miejscowości Grabowce Dolne,
2. Leśniczówka z ok. 1920 roku.
3. Pozostałości zespołu dworsko parkowego z XIX wieku.
4. Obora w zespole dworsko parkowym z ok. 1990 roku
5. Układ urbanistyczny dawnego miasta z XVI wieku.
6. Młyn elektryczny dawniej wodny z końca XIX wieku.

GMINA ULĘŻ:

Niewątpliwie jednym z bogactw ziemi ulęskiej jest rzeka Wieprz, tworząca granicę południową na odcinku 15 km. Gmina jest bardzo rozwinięta pod względem infrastruktury. Wyjątkowe walory przyrodnicze i wypoczynkowe sprawiają, że gmina Ulęź to ważne miejsce turystyczne w województwie lubelskim. Rzeka Wieprz daje duże możliwości uprawiania sportów wodnych. Gmina Ulęź posiada bogate zasoby przyrodnicze i historyczne. W dolinie rzek Świnka i Wieprz położona jest malownicza miejscowość Sobieszyn, bogata w historię oraz posiadająca ogromne zasoby przyrodnicze. Miejscowość Sobieszyn to gniazdo rodu Sobieskich.

Warto zobaczyć

1. Kościół parafialny w Żabiance został wzniesiony w 1570 roku, ufundowany przez Feliksa Bentkowskiego — starostę stężyckiego. Wpisany do rejestru zabytków pod A/901. Jest najstarszym drewnianym zabytkiem sakralnym powiatu ryckiego. Ołtarz główny rokokowo-klasykistyczny z końca XVIII w
2. Zespół pałacowo — parkowy w Ulężu — w jego skład wchodzi: pałac (I poł. XIX w.), park z zabytkowym drzewostanem, kapliczka Matki Boskiej, siedziba Urzędu Gminy Ulęź. Jednym z właścicieli był Adam Cieciszowski — ojciec matki Henryka Sienkiewicza. Ostatni właściciele Ulęża — Karol Meisner i Irena z Meisnerów Janicka — są pochowani na wzgórzu „Pięciu Figur” w centrum Ulęża.
3. Zespół Szkół im. Kajetana hr. Kickiego w Sobieszynie Brzozowej. Szkoła zbudowana została dzięki fundacji znanego filantropa Kajetana hr. Kickiego.
4. Zespół kościelny w Sobieszynie — Zabytek wpisany jest do rejestru zabytków pod nr: A/780 z 24.05.1979
5. Izba Regionalna mieszcząca się w dziewiętnastowiecznym Dworze Modrzewiowym, na terenie Zespołu Szkół im. Kajetana hr. Kickiego.

HISTORIA I ZABYTKI

Stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania
„Lepsza Przyszłość Ziemi Ryckiej”
z/s w Rykach, ul. Żytnia 8, 08-500 Ryki
www.lokalnagrupadzialania.pl,
e-mail: Igdryki@gmail.com
tel./fax: 81 8652095

Obszar Lokalnej Grupy Działania „Lepsza Przyszłość Ziemi Ryckiej” jest o bogatym potencjale historycznym i kulturowym.

W skład obszaru objętego Lokalną Strategią Rozwoju wchodzi wszystkie gminy powiatu ryckiego:

- Gmina miejsko-wiejska Ryki
- Gmina miejska Dęblin
- Gmina wiejska Stężyca
- Gmina wiejska Kłoczew
- Gmina wiejska Ulęż
- Gmina wiejska Nowodwór

GMINA RYKI

Ryki niegdyś były wsią królewską. Prawdopodobnie dzięki staraniu Stanisława Poniatowskiego (ojca króla) w 1782 r. Ryki otrzymały prawa miejskie. Pierwsze stawy rybne założone zostały przez hr. Jana Jezierskiego w latach 1836-1843.

Będąc w gminie Ryki warto zwiedzić:

1. neogotycki kościół z początku XX wieku (budowa w latach 1908-1914), według projektu Józefa Dziekońskiego, w którym znajduje się obraz namalowany przez Leona Wyczółkowskiego, z którego przedstawiciela nurtu Młodej Polski; wpisany do rejestru zabytków pod nr A/821.
2. pałac z drugiej połowy XVIII w. wybudowany w stylu klasycystycznym, który był rezydencją króla Stanisława Augusta (obecnie mieści się tam miejscowy dom kultury wpisany do rejestru zabytków A/896.
3. zabytkowy cmentarz z końca XVIII w., gdzie m.in. spoczywają uczestnicy powstania listopadowego i styczniowego, najbliżsi z rodziny Leona Wyczółkowskiego i brat Zofii Kossak – Witold.
4. 500-letni kościół o wystroju barokowym. Do zabytków zalicza się także cmentarze: parafialny i żydowski kirkut powstały w XVIII w. W Bobrownikach znajduje się także pomnik z popiersiem Józefa Piłsudskiego.

MIASTO DĘBLIN:

Miasto Dęblin położone jest w Dolinie rzeki Wieprz i Wisły. Pierwsze wzmianki o tej miejscowości pochodzą z końca XIV w. Jednak jej rozwój łączy się z budową twierdzy u ujścia rzeki Wieprz do Wisły w latach 1838-1878 według projektu rosyjskiego generała Iwana Dehna. W 1840 r. car Mikołaj I podarował dobra dęblńskie Iwanowi Paskiewiczowi, który stłumił m.in. powstanie listopadowe w 1831 r. Do 1915 r. miejscowość ta nosi nazwę Iwanogród. Dęblin uzyskał prawa miejskie w 1954 r. Będąc w tej miejscowości warto zobaczyć liczne zabytki, w tym m.in.:

1. Twierdzę Dęblin,
2. Muzeum Sił Powietrznych w Dęblinie. Muzeum posiada wiele historycznych statków powietrznych.
3. Zespół Dworca Kolei Nadwiślańskiej z przełomu XIX i XX w. powstał w latach siedemdziesiąt i osiemdziesiąt XIX wieku, rozbudowanego w latach czterdziestych XX wieku.
4. Międzynarodowy Cmentarz Wojenny Balonna, który świadczy o burzliwej historii Dęblina.
5. Forty towarzyszące twierdzy, reduty i pozostałe zabudowania.
6. Pałac Mniszchów/Jabłonowskich. Wzniesiony w stylu saskiego rokoka, prawdopodobnie na gruntach starego dworu Tarłów. Następnie został przebudowany w stylu klasycystycznym na wzór Warszawskich Łazienek. XVIII wieczny pałac był pierwszą siedzibą szkoły lotniczej w Dęblinie.
7. Kościół parafialny pw. Chrystusa Miłosiernego – dawna cerkiew unicka z II połowy XVIII w. U ujścia rzeki Wieprz do rzeki Wisła. W Dęblinie (dawna nazwa Irena) został przygotowany zwycięski manewr wojsk polskich dowodzonych przez Marszałka Józefa Piłsudskiego w bitwie warszawskiej później zwany „Cudem nad Wisłą”. Dęblin i okolice można także zwiedzać korzystając z licznych ścieżek rowerowych, podziwiając walory przyrodnicze (fauna, flora) wchodzące w skład obszaru chronionego krajobrazu NATURA 2000. A już teraz można skorzystać z oferty Wyspy Wisła w Stężycy oraz ścieżek rowerowych łączących obydwie miejscowości.

GMINA STĘŻYCA:

Gmina Stężyca rozciąga się wzdłuż prawobrzeżnej Wisły. Bogate walory przyrodnicze sprawiły, iż część gminy została objęta programem ekologicznym NATURA 2000. Będąc w gminie Stężyca warto zobaczyć:

1. Fort I w Nadwiślanice (element twierdzy Dęblin) z II poł. XIX w., Ne rejestru A/895
2. Zespół kościoła filialnego w Stężycy (pofranciszkański), przebudowany w I poł. XIX w. W kościele zainstalowane zostały relikwie Św. Antoniego, Św. Alojzego Jezuita, Św. Franciszki Rzymianki, Św. Teodora, Św. Klimenta ważnych postaci w kościele katolickim oraz obraz uważany za łaskami stynący Oblicze Chrystusa (Veraicon). Wpisany do rejestru zabytków pod nr rej. A/893.
3. Kościół Parafialny Św. Marcina Bpa w Stężycy – najstarszy zabytek ziemi stężyckiej wpisany do rejestru zabytków pod nr A/977. Jest to budowla murowana późnogotycka z barokowym wystrojem wnętrza. Stalle pochodzą z XVIII w. z kościoła zakonu cystersów w Lubiążu.
4. Zespół kościelny w Brzezinach, 2 poł. XX w. – zabytek wpisany do rejestru zabytków pod nr rej. A/89. Obiekt w części murowany w części drewniany. Kaplica zbudowana na prośbę króla Jana III Sobieskiego.
5. Cmentarz oraz mauzoleum prawosławne, I poł. XIX w.
6. Zespół kościelny w Pawłowicach, I poł. XIX w. W kościele znajduje się późnorenansansowy ołtarz główny z I poł. XVII w.
7. Kompleks rekreacyjny Wyspa Wisła w Stężycy. W Dolinie rzeki Wisła na pow. ok. 30 ha społeczność lokalna wybudowała obiekt rekreacyjno-wypoczynkowy współfinansowany ze środków Unii Europejskiej. Wyspa Wisła to miejsce dla osób poszukujących bliskiego kontaktu z naturą. Powstały tu ścieżka rowerowa, zielona ścieżka zdrowia.

